

ตลาดแบ่งบันสมบูรณ์

॥ํฯตลาดแบ่งบันไม่สมบูรณ์

โครงสร้างตลาด (Market Structure)

สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทหลัก

1. ตลาดแข่งขันสมบูรณ์ (ราคากองที่)
2. ตลาดแข่งขันไม่สมบูรณ์ (ราคามิ่งที่)
 - ตลาดผู้寡占
 - ตลาดผู้ขายน้อยราย
 - ตลาดกึ่งแข่งขันกึ่งผู้寡占

โครงสร้างตลาด (ต่อ)

เกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งชนิดของตลาด

- จำนวนผู้ขายในตลาด
- ความแตกต่างของสินค้า
- ความยากง่ายในการเข้าสู่ตลาด

โครงสร้างตลาด (ต่อ)

เกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งชนิดของตลาด

ชนิดของตลาด	จำนวนผู้ขายในตลาด	ความแตกต่างของสินค้า	ความยากง่ายในการเข้าสู่ตลาด
1. ตลาดแข่งขันสมบูรณ์	มากราย	เหมือนกันทุกประการ	ไม่มีข้อกีดขวาง
2. ตลาดผูกขาด	หนึ่งราย	-	มีข้อกีดขวาง
3. ตลาดผู้ขายน้อยราย	2-3 ราย	แตกต่างกันแต่ใช้แทนกันได้ดี	ยากและมีการรวมกลุ่มผู้ขาย
4. ตลาดกึ่งแข่งขันกึ่งผูกขาด	มากราย (แต่น้อยกว่าแข่งขันสมบูรณ์)	แตกต่างกันแต่ใช้แทนกันได้บาง	ไม่มีข้อกีดขวาง

1. ตลาดแบ่งบันสมบูรณ์ (Perfectly Competitive Market)

ลักษณะของตลาดแข่งขันสมบูรณ์

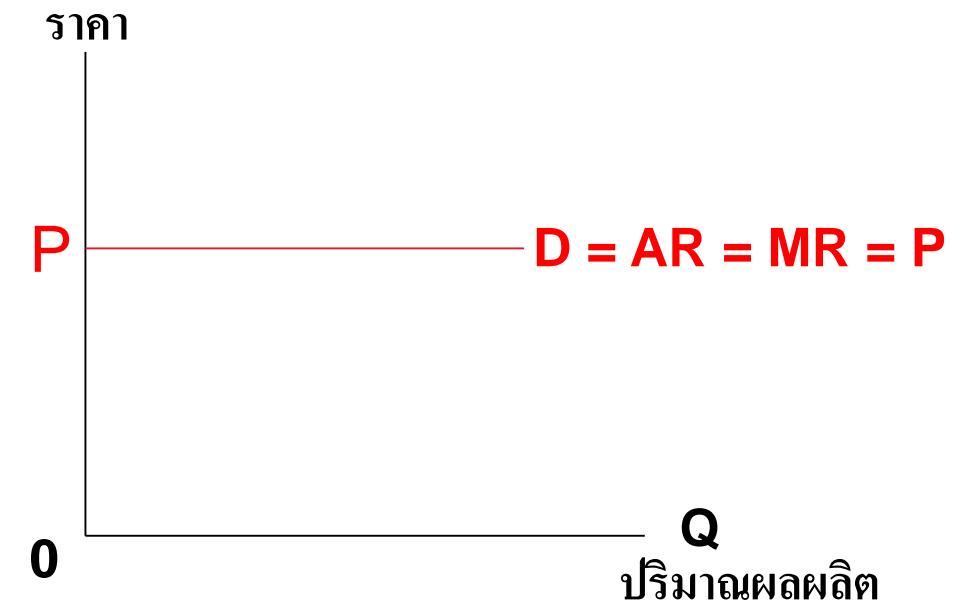
- ผู้ซื้อและผู้ขายมีจำนวนมาก
- สินค้ามีลักษณะและคุณภาพใกล้เคียงกันมาก
- ผู้ซื้อและผู้ขายสามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับตลาดได้โดยสมบูรณ์
- สามารถเคลื่อนย้ายสินค้าไปยังที่ต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและเสียค่าใช้จ่ายต่ำ
- ผู้ผลิตรายใหม่ ๆ สามารถเข้าสู่ตลาดได้โดยง่าย

(เป็นตลาดที่ราคาสินค้าคงที่ตลอด ผู้ขายแต่ละรายไม่สามารถกำหนดราคาได้เอง ต้องตั้งราคามาตรฐานดุลยภาพตลาด (Price Taker))

1. ตลาดแบ่งบันสมบูรณ์ (ต่อ)

เส้นอุปสงค์ที่ผู้ผลิตแต่ละรายเชิญ

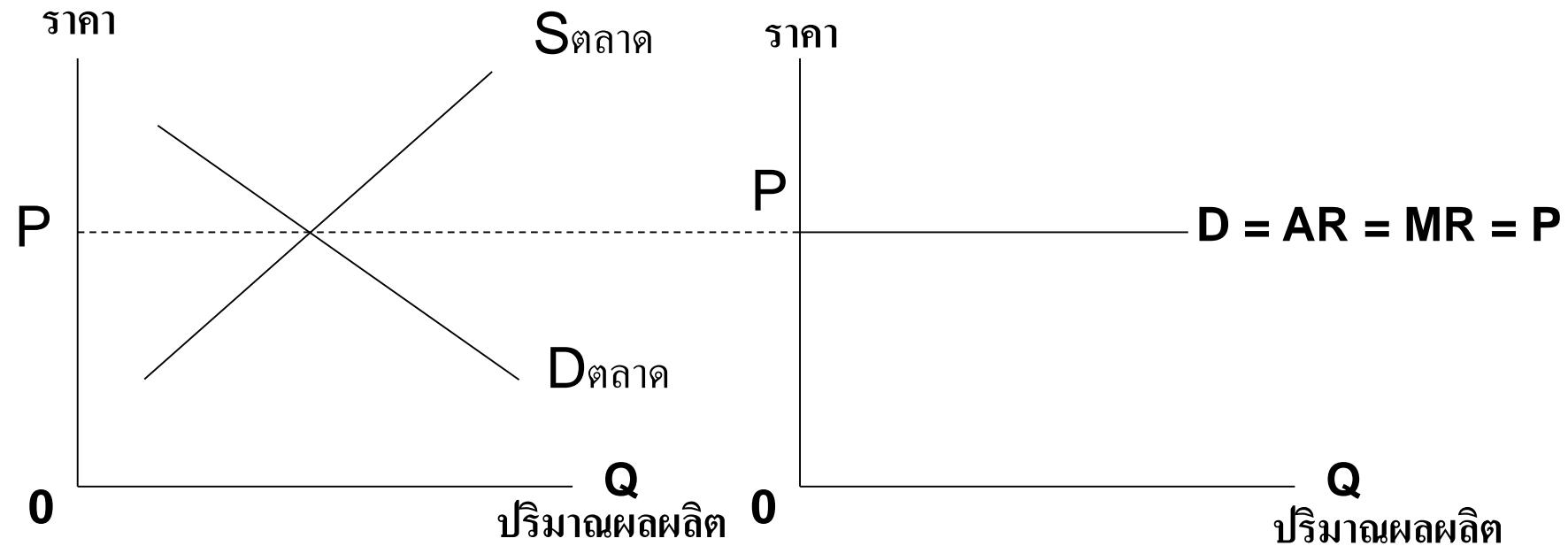
- เส้นอุปสงค์ต้องนานกับแคนน่อนเสมอ (ความยืดหยุ่นของอุปสงค์เท่ากับอนันต์: $Ed = \infty$)



1. ตลาดแบบบันสมบูรณ์ (ต่อ)

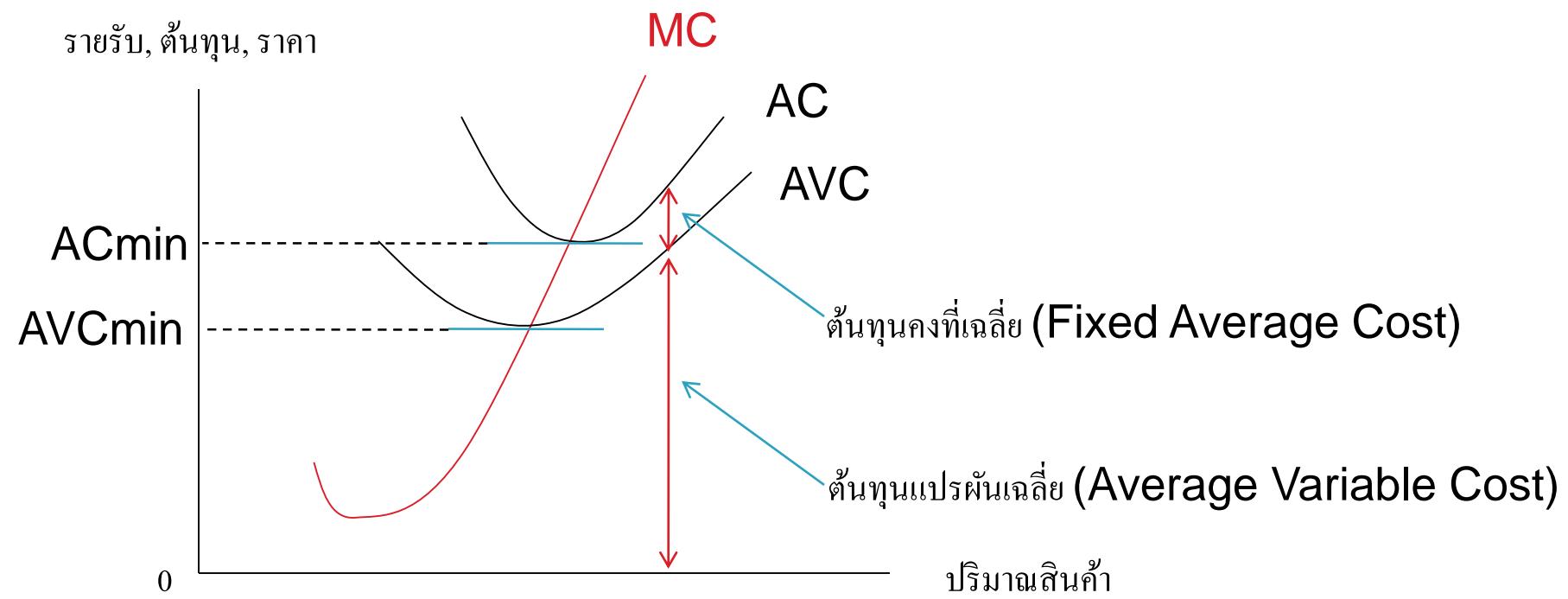
การกำหนดราคาขายและเส้นอุปสงค์ที่ผู้ผลิตแต่ละรายแพชญ

- ผู้ผลิตต้องกำหนดราคาขายตามตลาด (Price Taker)



1. ตลาดแบ่งบันสมบูรณ์ (ต่อ)

ทบทวนโครงสร้างของต้นทุนในการผลิต



1. ตลาดแบ่งบันสมบูรณ์ (ต่อ)

ดุลยภาพระยะสั้นของผู้ผลิต

- ผู้ผลิตจะผลิตสินค้าในระดับที่ทำให้ได้รับกำไรสูงสุด (ผลิตที่ $MC = MR$)
 - ผู้ผลิตสามารถได้ “กำไรเกินปกติ” หรือ “กำไรปกติ” หรือ “ขาดทุน” ขึ้นอยู่กับราคานำ
- ($P > AC$ ได้กำไรเกินปกติ, $P = AC$ ได้กำไรปกติ, และ $P < AC$ ขาดทุน)

1. ตลาดแบ่งบันสมบูรณ์ (ต่อ)

ทวนความรู้ “กำไรปกติ”

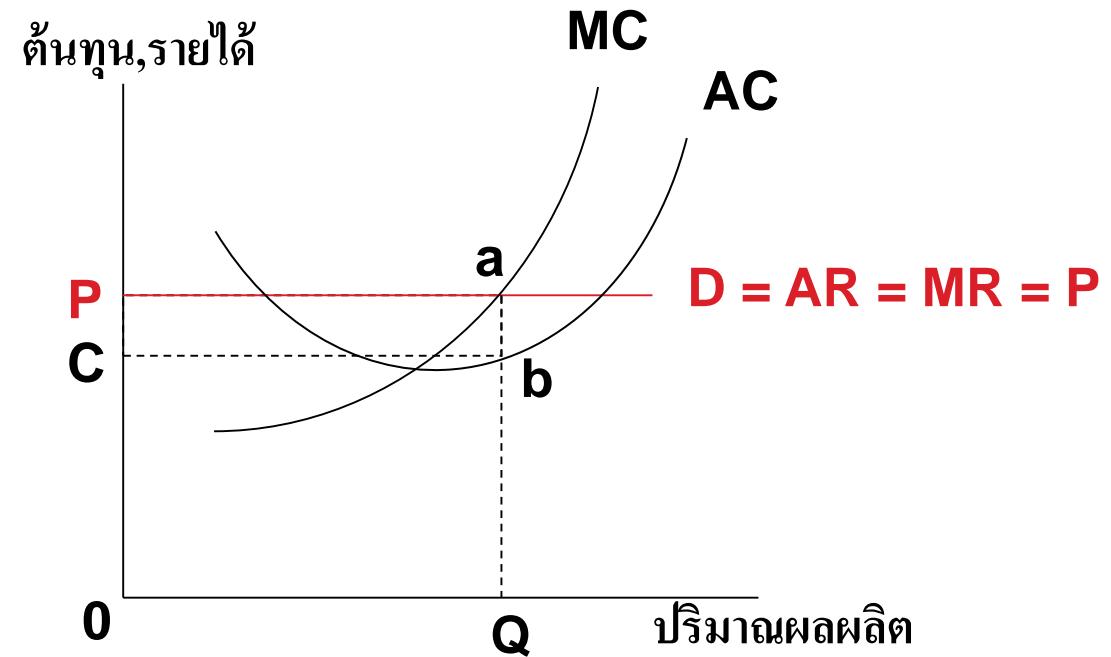
$$\begin{aligned}\text{กำไรเอกชน} &= \text{รายรับ} - \text{ต้นทุนเอกชน} \\ &= P \cdot Q - C\end{aligned}$$

$$\text{กำไรเอกชน} = \text{รายรับ} - \text{ต้นทุน} = P \cdot Q - C = 0 \quad \text{เรียกว่ากำไรปกติ}$$

$$\text{ดังนั้น ที่กำไรปกติ} \quad P \cdot Q = C \quad \text{หรือ} \quad P = C/Q = AC$$

1. ตลาดแบ่งบันสมบูรณ์ (ต่อ)

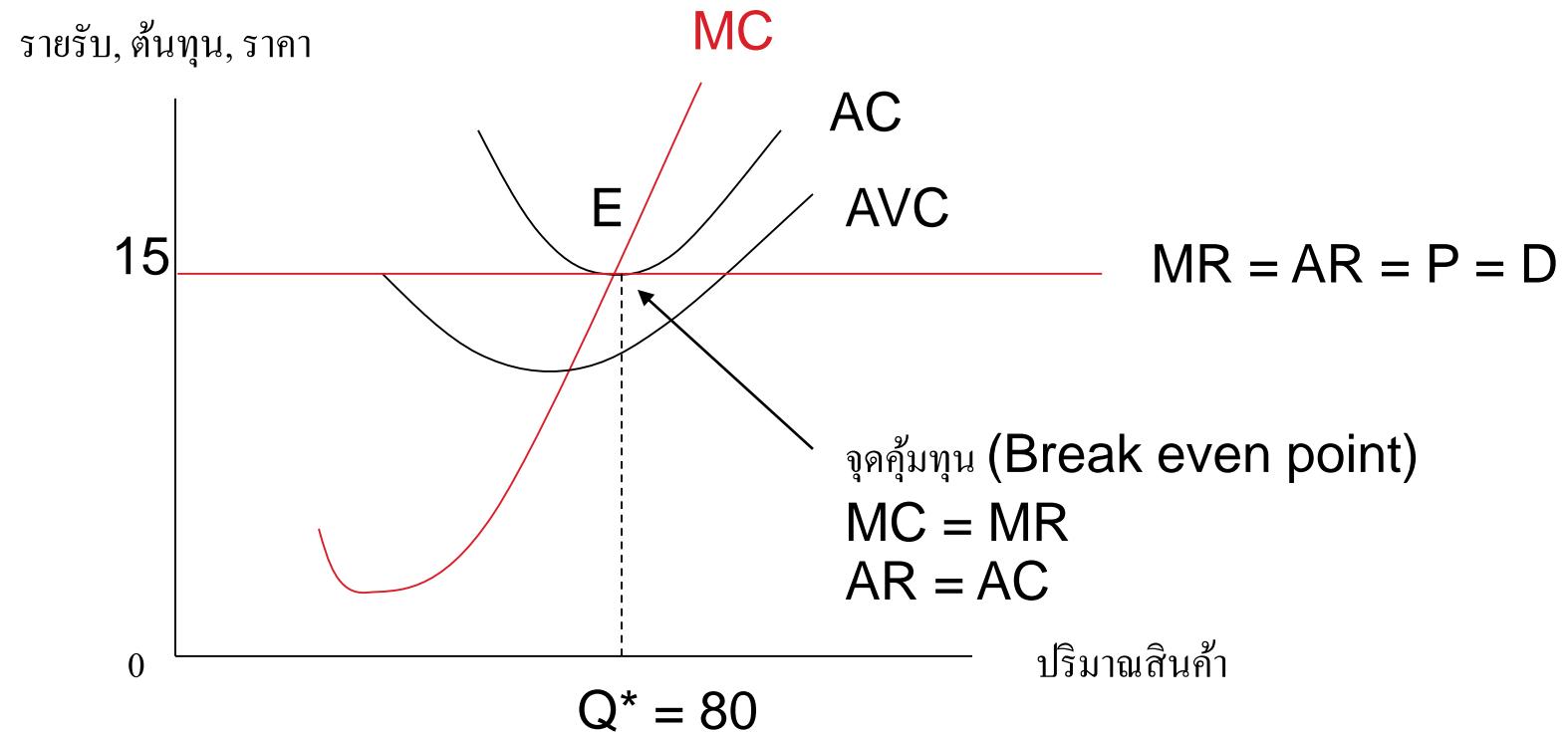
ผู้ผลิตได้กำไรเกินปกติในดุลยภาพระยะสั้น $[P > AC]$



$$\text{กำไรเกินปกติ} = \text{พื้นที่ } PabC$$

1. ตลาดแบ่งบันสมบูรณ์ (ต่อ)

ผู้ผลิตได้กำไรปกติในดุลยภาพระยะสั้น $[P = AC]$



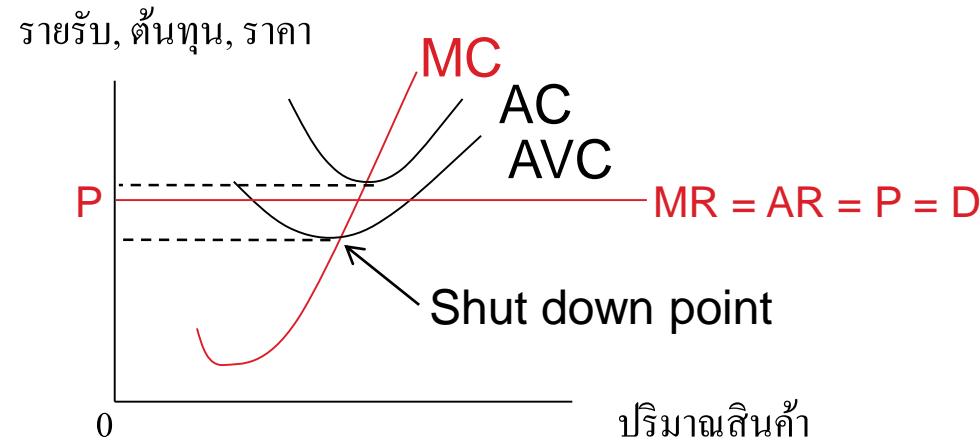
1. ตลาดแบ่งบันสมบูรณ์ (ต่อ)

ผู้ผลิตขาดทุนในดุลยภาพระยะสั้น [ราคา $P < AC$]

แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

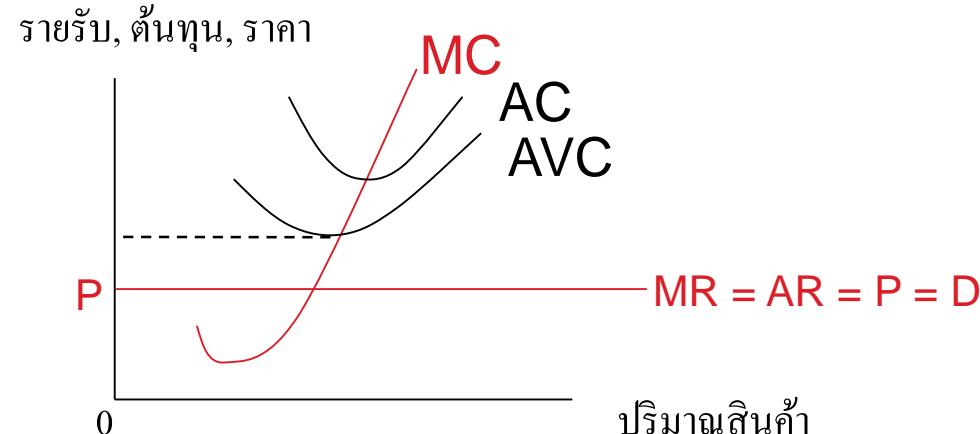
$$1. \text{AVC} \leq P < AC$$

ผู้ผลิตจะผลิตต่อไปเนื่องจากรายได้ยังคงสูงกว่าต้นทุนแปรผัน (AVC) เขายังนำรายได้ส่วนที่มากกว่าต้นทุนแปรผันมาชดเชยต้นทุนคงที่



$$2. P < AVC$$

ผู้ผลิตจะหยุดการผลิตเนื่องจากรายรับที่ได้ไม่เพียงพอที่จะชดเชยต้นทุนคงที่



1. ຕາຕແບ່ງບັນສມບູຮນ (ຕ່ວ)

- ຕົ້ນທຸນຄົງທີ່ເປັນຕົ້ນທຸນທີ່**ຈ່າຍອອກໄປແລ້ວ** ໄນວ່າຈະພລິຕຫີ່ໄມ່ພລິຕກີຈະ**ມີຕົ້ນທຸນຄົງທີ່ເສມອ** (ຕົ້ນທຸນຄົງທີ່ເນລື່ອຍກີ່ເຊັ່ນກັນ)
- ຕົ້ນທຸນແປຣຜັນຈະ**ເທົກບັນສູນຍົດສ້າເຮົາໄມ່ພລິຕແຕ່ຈະນາກກວ່າສູນຍົດສ້າເຮົາຢັ້ງພລິຕຕ່ວ** (ຕົ້ນທຸນແປຣເນລື່ອຍກີ່ເຊັ່ນກັນ)

ດັ່ງນັ້ນເຖິງຫຍຸດກາຣພລິຕກີຢັ້ງຕ້ອງຈ່າຍຕົ້ນທຸນຄົງທີ່ (ເນລື່ອຍ) ອູ້ດີ

(ດູ້ທຳມະນຸດ)

1. ตลาดแบ่งบันสมบูรณ์ (ต่อ)

เหตุผลที่ยังผลิตแม้ว่าจะขาดทุนถ้า $AVC \leq P < AC$

$$\text{กำไร} = P \cdot Q - (VC + FC)$$

FC คือค่าคงที่ได้ ๆ ที่ไม่ขึ้นอยู่กับ Q

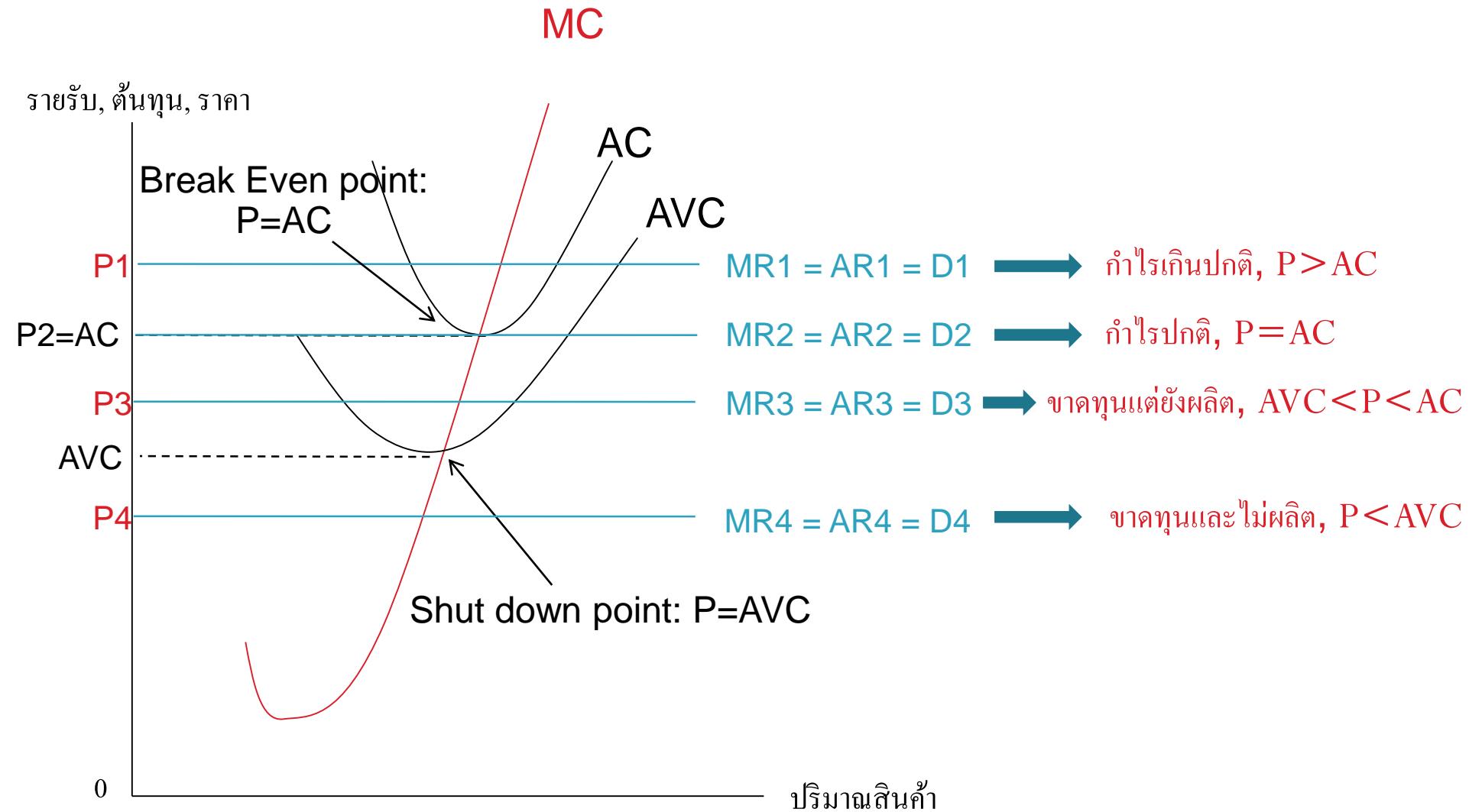
สมมติให้ $FC = 10,000$

$$\text{กำไร} = (P \cdot Q - VC) - 10,000$$

สรุป: ถ้า $P \cdot Q > VC$ หรือ $P > VC/Q$ ผลิตต่อไปแม้จะขาดทุนบ้างแต่ยังขาดทุนน้อยกว่าหยุดผลิต

ถ้า $P \cdot Q < VC$ หรือ $P < VC/Q$ หยุดผลิตจะขาดทุนน้อยกว่าผลิต

1. ผลิตแบบบันสมบูรณ์ (ต่อ)



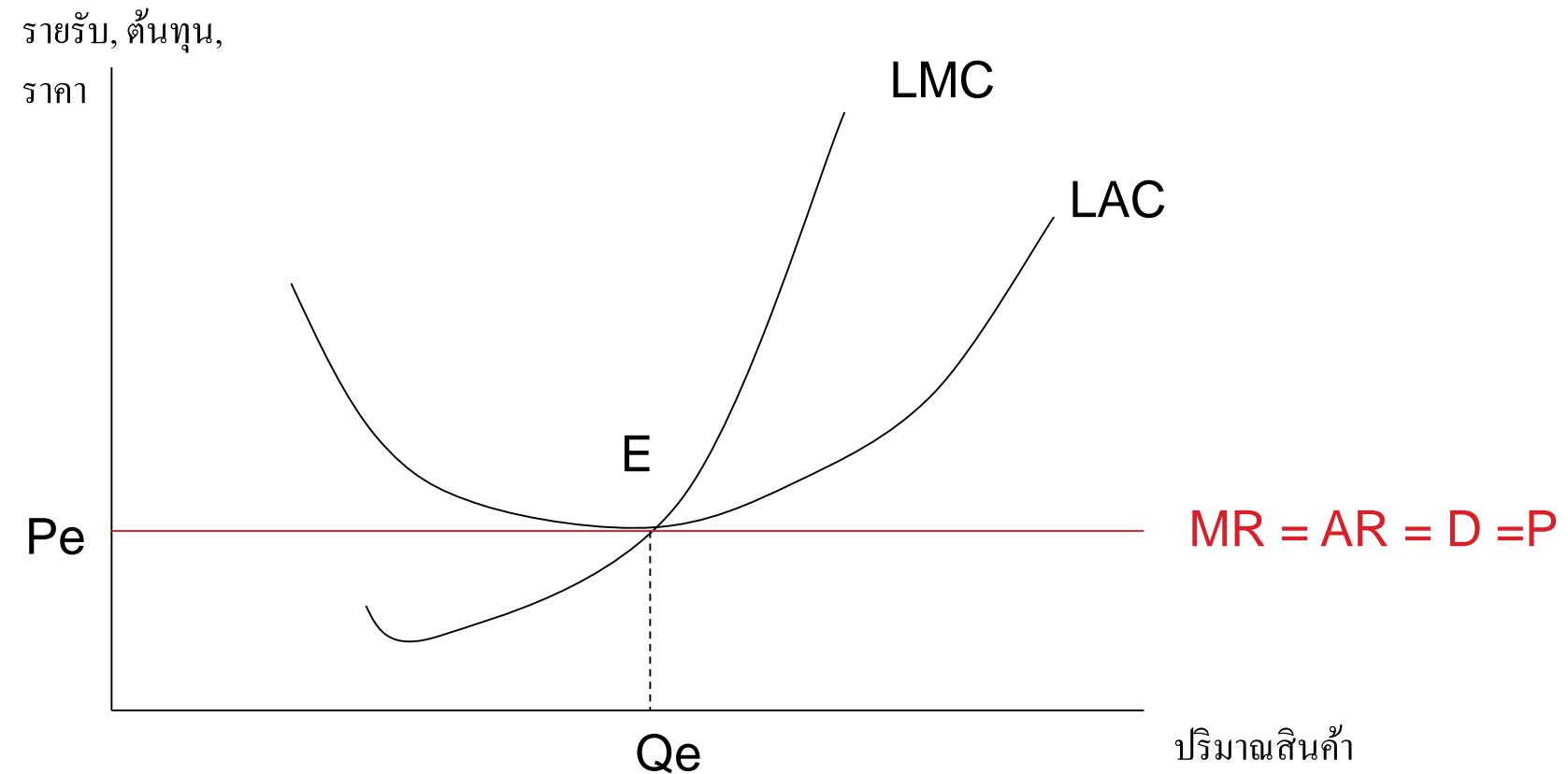
1. ตลาดแบ่งบันสมบูรณ์ (ต่อ)

ดุลยภาพระยะยาวของผู้ผลิต

- ผู้ผลิตใช้การวิเคราะห์ต้นทุนแบบระยะยาว
- ผู้ผลิตจะผลิตสินค้าในระดับที่ทำให้ได้รับกำไรสูงสุด (ผลิตที่ $LMC = MR$)
- ผู้ผลิตสามารถได้รับเพียง “กำไรปกติ” เท่านั้น (ราคา P ต้องเท่ากับจุดต่ำสุดของ LAC)

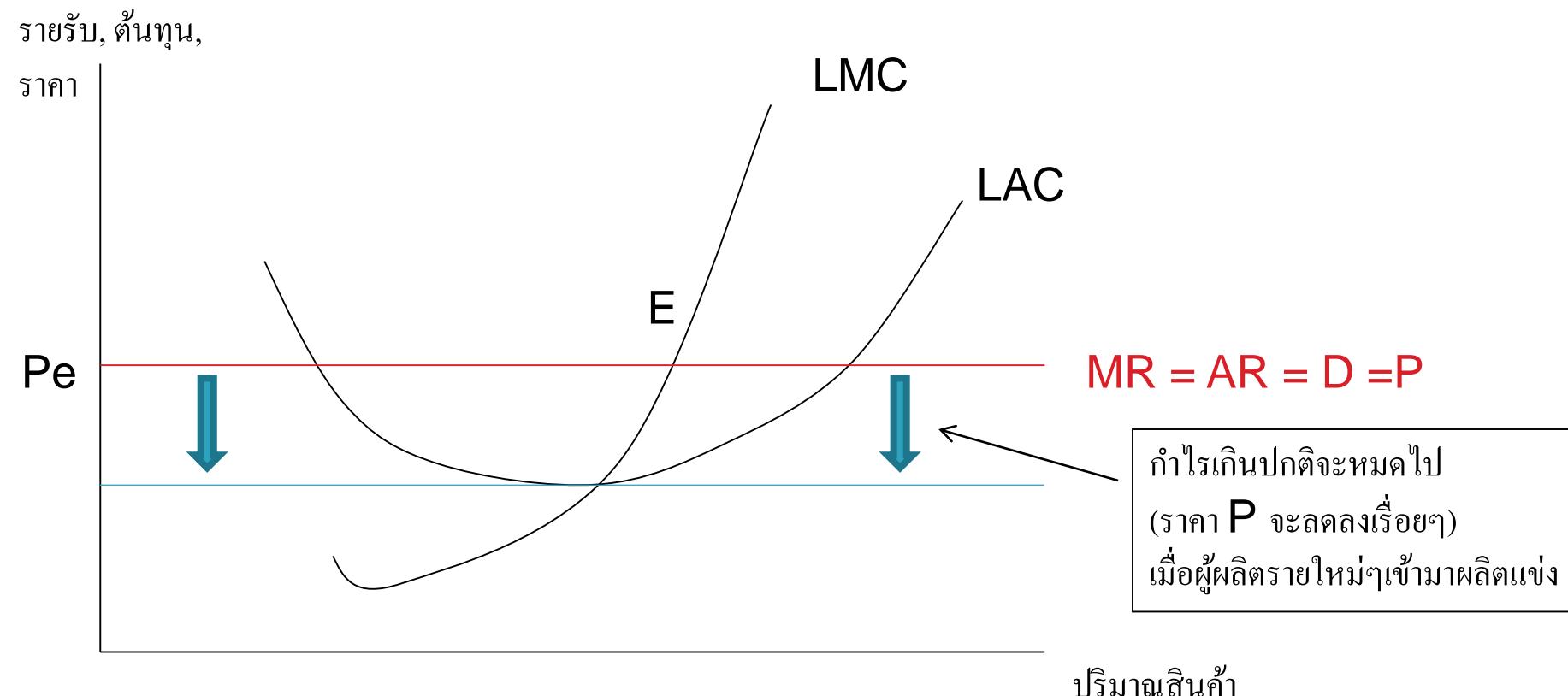
1. ตลาดแบ่งขันสมบูรณ์ (ต่อ)

ในระยะยาว ราคาจะต้องเท่ากับต้นทุนเฉลี่ยต่ำสุด (min.LAC) เสมอ



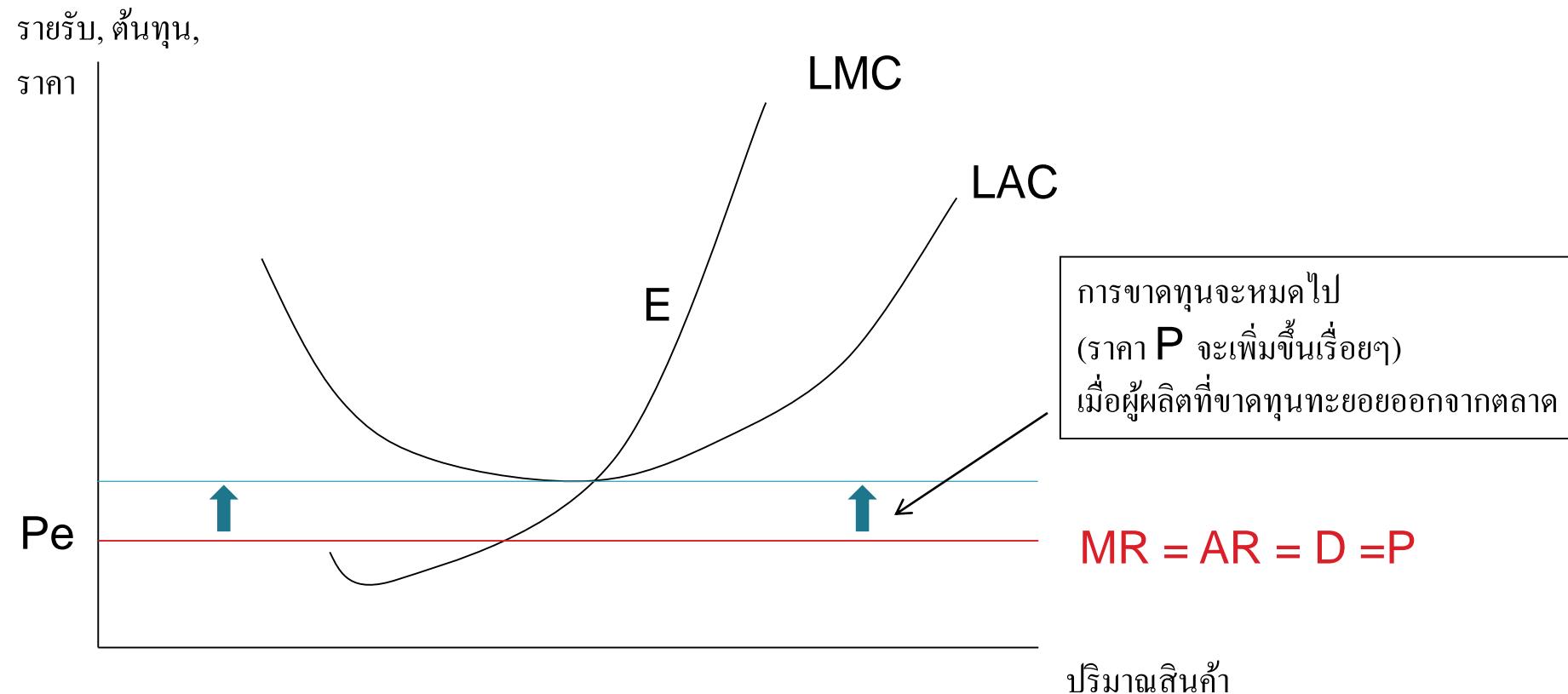
1. ตลาดแบ่งบันสมบูรณ์ (ต่อ)

กำไรเกินปกติจะหมดไป เพราะจะมีผู้ผลิตรายใหม่ๆ เข้ามาทำการผลิตแข่งก้าตلام มีกำไรเกินปกติ ทำให้อุปทานเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ราคากลับเข้าสู่ AC (กำไรปกติ)



1. ตลาดแบ่งบันสมบูรณ์ (ต่อ)

ถ้ามีการขาดทุน [ราคา $P < AC$] ผู้ผลิตที่ขาดทุนจะค่อยๆ ทยอยออกจากตลาด ทำให้อุปทานลดลงและราคาก็เพิ่มขึ้นสู่ AC (กำไรปกติ)



1. ຕາຕແປ່ງບັນສມບູຮນ (ຕ່ວ)

ສຽງ

ໃນຮະສັນ

- ຜູ້ຜລິຕອາຈໄດ້ຮັບກຳໄຮເກີນປກຕີ ອີເກມໂປກຕີ ອີອາດຖຸນກີໄດ້ ທັນນີ້ຂຶ້ນອູ່ກັບຕົ້ນທຸນ
ຂອງຜູ້ຜລິຕ

ໃນຮຍາວ

- ຜູ້ຜລິຕຈະໄດ້ຮັບແນພາກຳໄຮປກຕີເທົ່ານັ້ນ

1. ตลาดแบ่งบันสมบูรณ์ (ต่อ)

Ex. ให้ตลาดส้มบางมดเป็นตลาดแบ่งขั้นสมบูรณ์ ราคาตลาดของส้มอยู่ที่ 50 บาท/กิโลกรัม สมมติให้ผู้ผลิตส้มแต่ละรายมีต้นทุนคงที่เท่ากับ 400 บาท และมีต้นทุนแปรผันเท่ากับผลผลิตส้มยกกำลังสอง ($VC = Q^2$) จงหาว่าผู้ผลิตส้มบางมดแต่ละรายจะผลิตส้มออกสู่ตลาดกี่กิโลกรัมจึงจะได้กำไรสูงสุด (และเป็นกำไรชนิดใด หรือว่าขาดทุน) และราคาขายต่อ กิโลกรัมควรจะเป็นเท่าใด

ตอบ $Q^* = 25$ กก., $P = 50$ บาท/กก., $AC_{min} = 20$, $Profit = 180$ บาท

2. ตลาดผู้寡頭 (Pure Monopoly Market)

ลักษณะของตลาดผู้寡头

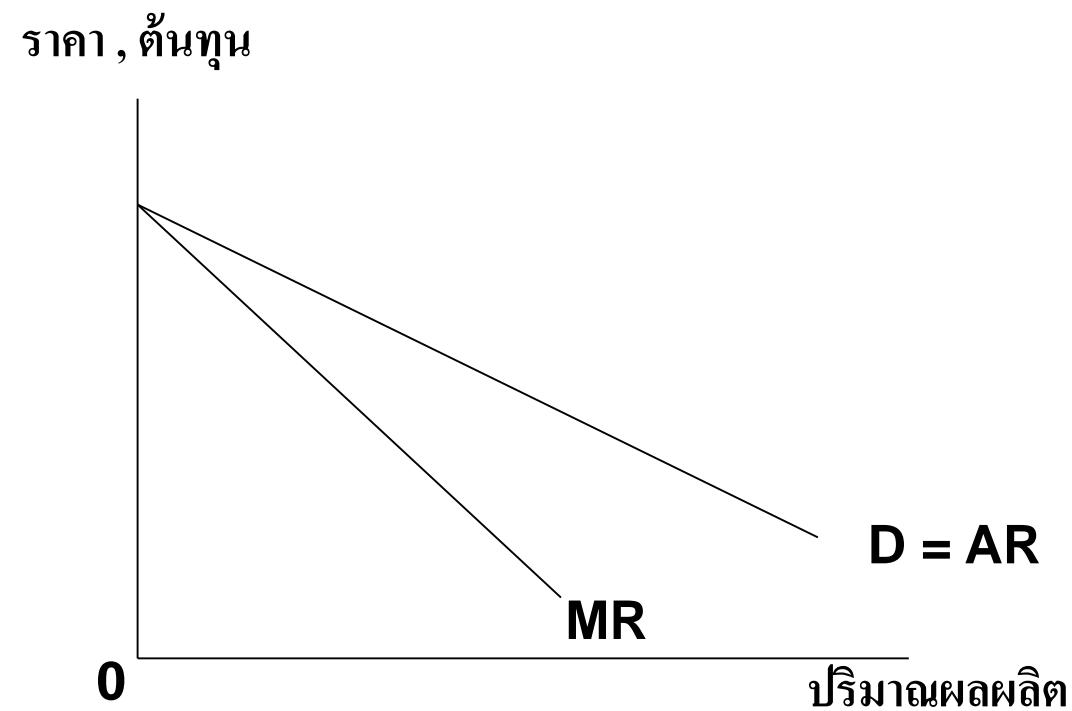
- มีผู้ผลิตหรือผู้ขายเพียงรายเดียว เรียกว่าผู้寡头 (monopolist)
- สินค้ามีคุณลักษณะพิเศษไม่เหมือนใคร ไม่สามารถหาสินค้าอื่นมาทดแทนได้
- ผู้ผลิตสามารถกิดกันผู้อื่นไม่ให้เข้ามาผลิตแข่งขันด้วยสาเหตุใด ๆ ก็ตาม

(เป็นตลาดที่ราคาสินค้าแพงผูกพันกับปริมาณการขาย ผู้ขายเป็นผู้กำหนดราคา หรือปริมาณที่จะขาย)

2. ตลาดพุกหาด (ต่อ)

เส้นอุปสงค์ที่ผู้ผลิตแพชญ์คือ เส้นอุปสงค์ตลาด

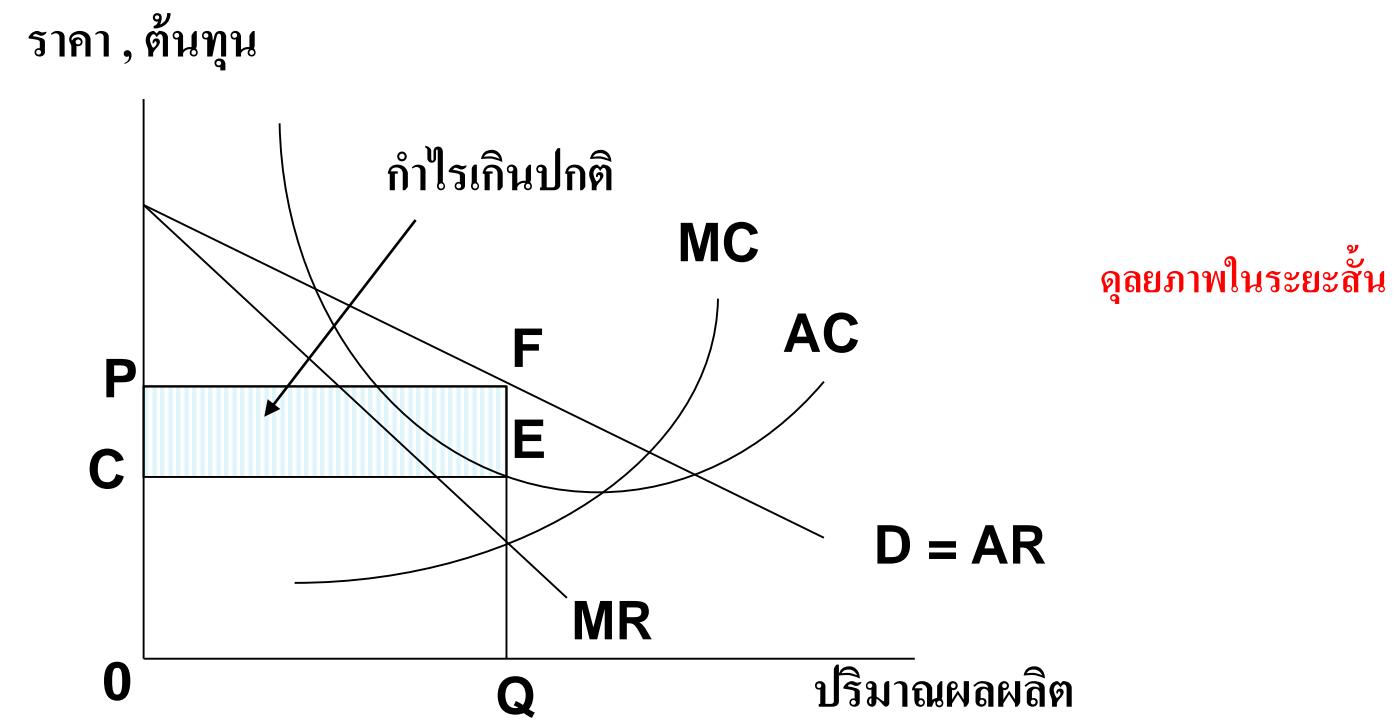
- เส้นอุปสงค์จะมีความชันเป็นลบ เพราะว่าผู้ผลิตสามารถควบคุมราคากำลัง (Price Maker) “หรือ” ควบคุมจำนวนผลผลิตในตลาดได้เพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง เส้นอุปสงค์ตลาดจึงเป็นไปตามกฎของอุปสงค์ (Law of Demand)



2. ตลาดพุกหาด (ต่อ)

ผู้ผลิตต้องการกำไรสูงสุดโดย:

- กำหนดปริมาณผลผลิตที่จะผลิต (Q^*) ที่ $MC=MR$
- ใช้ปริมาณผลผลิตที่ได้ (Q^*) กำหนดราคาขาย (P) ให้อยู่บนเส้นอุปสงค์



2. ตลาดผู้กขาด (ต่อ)

ลักษณะสำคัญบางประการของตลาดผู้กขาด

1. เป็นการจัดสรรทรัพยากรอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ($P > MC$)
2. ส่วนมาก ผู้ผลิตในตลาดผู้กขาดจะได้กำไรเกินปกติ (ยกเว้นต้นทุนเฉลี่ยของผู้ผลิตสูงมาก ๆ)
3. บางครั้ง การผูกขาดอาจก่อให้เกิดผลดีกับสังคม (เกิดการประหยัดจากขนาด, ควบคุมสินค้าบางอย่างที่จะกระทบกับประชาชน ฯลฯ)

2. ตลาดพุกหาด (ต่อ)

Ex. สมมติให้ผู้ผลิตส้มบางมดมีอยู่เพียงเจ้าเดียว ดังนั้นอุปสงค์ส้มบางมดของทั้งตลาดจะเป็นอุปสงค์ของผู้ผลิตส้มรายนี้ด้วย โดยให้อุปสงค์ตลาดสามารถแทนได้ด้วยสมการ $Q=200-P$ และสมมติให้ผู้ผลิตส้มมีต้นทุนคงที่เท่ากับ 400 บาท และมีต้นทุนแปรผันเท่ากับผลผลิตส้มยกกำลังสอง ($VC=Q^2$) จงหาว่าผู้ผลิตส้มบางมดรายนี้จะผลิตส้มออกสู่ตลาดกี่กิโลกรัมจึงจะได้กำไรสูงสุด (และเป็นกำไรชนิดใดหรือว่าขาดทุน) และราคาขายต่อกิโลกรัมควรจะเป็นเท่าใด

ตอบ $Q^*=50$ กก., $P=150$ บาท/กก., $\text{กำไร}=4,600$ บาท

3. ตลาดกึ่งแบ่งบันกึ่งพูกขาด

ลักษณะหลักของการเมื่อนตลาดแบ่งขั้นสมบูรณ์

- มีหน่วยผลิตจำนวนมาก
- ผู้ผลิตรายใหม่สามารถเข้าสู่ตลาดได้ง่าย

ความแตกต่างมีเพียงประการเดียว

- สินค้าของผู้ผลิตแต่ละรายมีความแตกต่างกันเนื่องจาก รูปลักษณ์ของสินค้า หรือความรู้สึกนึกคิดของผู้บริโภคอันเกิดจากอิทธิพลของการโฆษณา อย่างไรก็ตาม สินค้าเหล่านี้สามารถใช้แทนกันได้

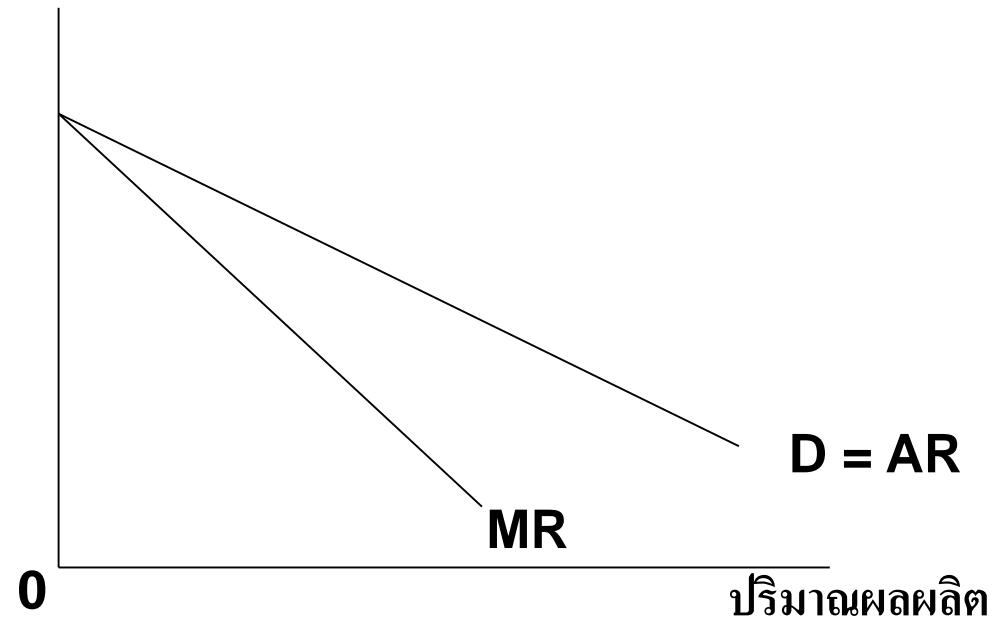
(เนื่องจากสินค้าแตกต่างกันในความรู้สึกของผู้บริโภค แต่สามารถใช้แทนกันได้ จึงทำให้ผู้ผลิตบางรายสามารถขายสินค้าในราคากลางกว่าผู้ผลิตรายอื่นได้นิดหน่อย นั่นคือ สินค้ามีความยืดหยุ่นน้อยกว่าอินฟินิตี้ แต่มากกว่าของผู้ผลักขาด)

3. ตลาดกึ่งแบ่งบันกึ่งพูกขาด (ต่อ)

เส้นอุปสงค์ที่ผู้ผลิตแต่ละรายเผชิญ

- เส้นอุปสงค์จะมีความชันเป็นลบเหมือนตลาดพูกขาด แต่มีความยืดหยุ่นมากกว่า เพราะสินค้าสามารถถูกทดแทนได้ด้วยสินค้าของผู้ผลิตรายอื่น ๆ แต่มีความยืดหยุ่นน้อยกว่าตลาดสมบูรณ์ เพราะสินค้าของผู้ผลิตแต่ละรายยังคงมีความแตกต่างกัน

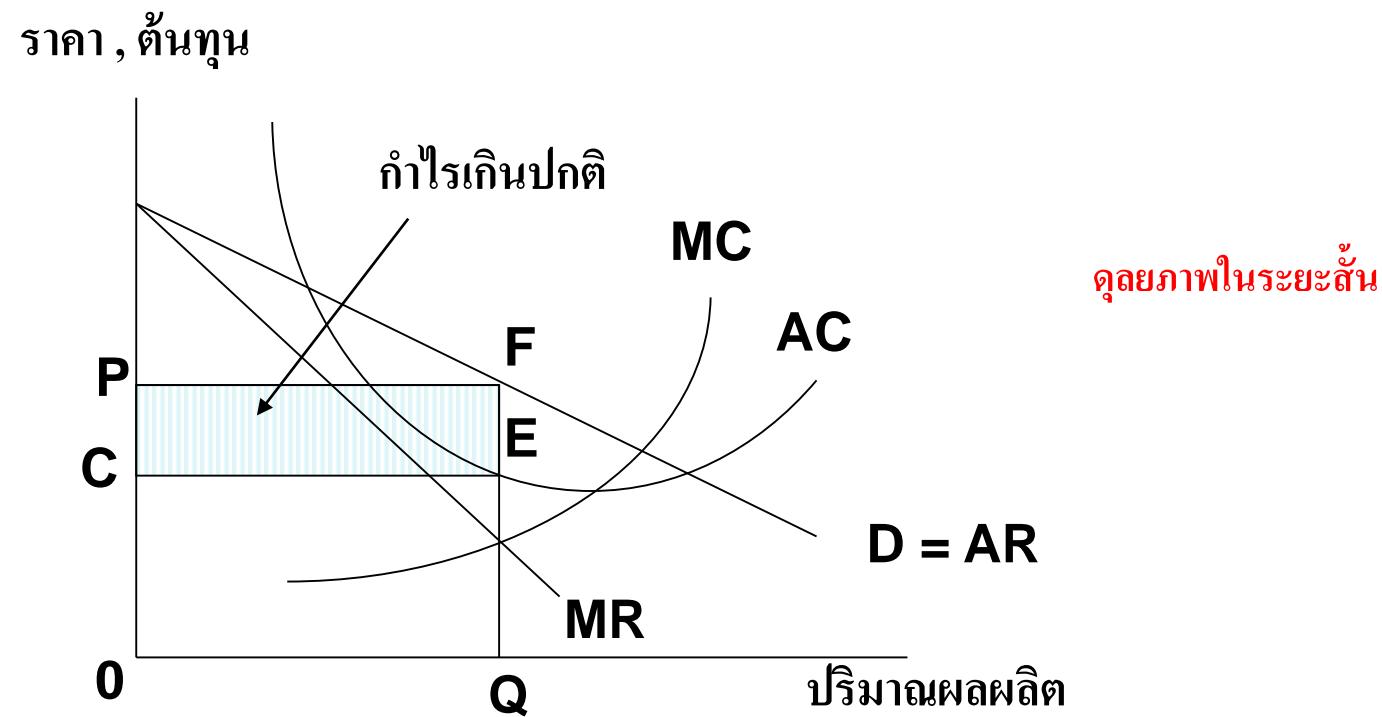
ราคา , ต้นทุน



3. ตลาดกึ่งแบ่งบันกึ่งพุกษาด (ต่อ)

ผู้ผลิตต้องการกำไรสูงสุดโดย:

- กำหนดปริมาณผลผลิตที่จะผลิต (Q^*) ที่ $MC=MR$
- ใช้ปริมาณผลผลิตที่ได้ (Q^*) กำหนดราคาขาย (P) ให้อยู่บนเส้นอุปสงค์



3. ตลาดกึ่งแบ่งบันกึ่งผู้กขาด (ต่อ)

ลักษณะสำคัญบางประการของตลาดกึ่งแบ่งขั้นกึ่งผู้กขาด

1. เป็นการจัดสรรทรัพยากรอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ($P > MC$)
2. ส่วนมาก ผู้ผลิตในตลาดผู้กขาดจะได้กำไรเกินปกติ (ยกเว้นต้นทุนเฉลี่ยของผู้ผลิตสูงมาก ๆ)

4. ตลาดผู้ขายน้อยราย

ลักษณะที่สำคัญของตลาดผู้ขายน้อยราย

- ตลาดที่ประกอบด้วยผู้ขาย 2 รายขึ้นไปในตลาด
- เมื่อผู้ผลิตรายได้รายหนึ่งเปลี่ยนแปลงราคาและจำนวนผลผลิตที่ขาย จะกระทบกระท่อนถึงคู่แข่งและมีการตอบโต้จากคู่แข่ง

สินค้าในตลาดนี้แบ่งได้ 2 ลักษณะ

- ผู้ผลิตแต่ละรายผลิตสินค้าเหมือนกันทุกประการ
- ผู้ผลิตแต่ละรายผลิตสินค้าแตกต่างกันแต่ใช้ทดแทนกันได้

4. ตลาดพู้ดบ้วยน้ำยาราย (ต่อ)

การโต้ตอบกันของผู้ผลิตสามารถแบ่งได้เป็น 2 แบบ

1. ใช้กลยุทธ์ด้านราคา (ตัดราคากัน)
2. ใช้กลยุทธ์ด้านอื่น ๆ เช่น
 - พัฒนาสินค้าให้แตกต่างจากของคนอื่น (เช่น การบริการ, คุณภาพ, ภาพลักษณ์, ฯลฯ)
 - รวมหัวกันกำหนดราคาหรือปริมาณสินค้าที่จะนำออกขาย (Collusion)
 - ฯลฯ

4. ตลาดผู้ขายนัวร้าย (ต่อ)

Demand Curve หักงอที่ราคาตลาด (P_{mkt}) เนื่องจาก

- ที่ $P > P_{mkt}$ ถ้าผู้ผลิตรายได้ขึ้นราคา จะไม่มีผู้ผลิตอื่น ๆ ขึ้นราคามา ทำให้ลูกค้าลดลงอย่างมาก (E_d สูง ความซั่นน้อย)
- ที่ $P < P_{mkt}$ ถ้าผู้ผลิตรายได้ลดราคา ผู้ผลิตรายอื่น ๆ จะลดราคางามตาม ทำให้ลูกค้าเพิ่มขึ้นไม่มาก (E_d ต่ำ ความซั่นมาก)

